

(zlasti za Štajersko in Koroško) storilo? Skoraj nič!

Koroška je n. pr. v gospodarskem oziru naravnost vzorna dežela, kjer je večidel napredna. Ali blagor dežele trpi pod brezvestnimi duhovniškimi špekulantimi in klerikalnimi političarji (a la Walcher in Grafenauer). Poleg tega izkorisčajo klerikali še posamezne vasi. Le v okrajih Zgornja Bela in Winklern se vsako leto za lažnjivo klerikalno časopisje 8.000 kron prislepali . . .

V splošnem zahtevamo, da se milijone davčnega denarja ne porabi izključno za Poljsko in Češko, marveč da se jih pusti deloma tudi pri nas na Koroškem in Štajerskem.

Napredni poslanci so vladu vedno na to opravičeno zahtevo opozarjali (slovenski poslanci seveda se raje s Čehi bratijo!). Ali tako ne gre naprej! Dolžnost države in vlade je, da naše dežele podpira.

Vlada porablja državne denarje dostikrat na najslabši način. Tako je ministerstvo Bierenth klerikalni stranki darovalo dva milijona krov za agitacijo pri zadnjih državnozborskih volitvah. S to svoto bi se bilo lahko mnogo gospodarsko koristnega storilo. Vlada je hotela farški rudnik v Sonnbergu nakupiti; napredno časopisje je to nakano pravočasno preprečilo in s tem državo pred milijonskimi izgubami obvarovala. Sploh se nam zdi, da ima vlada za klerikalne strankarske namene vedno odprte roke. Vsled draginje se je dalo raznim državnim uslužbencem po par krov podpore, ni se oziral na bolezen ali število otrok. Fajmoštrom in dehantom pa daruje država takoj stotake krov. So fajmoštiri, ki se hvalijo, da imajo dohodek kakor kakšni okrajni glavar, ki pa vendar od države na leto po 300 krov podpore dobivajo. In to so ledični gospodje, ki znajo tudi štolino raztegniti. Kdo pa pomaga kmetu ali obrniku iz resnične revščine? Sredstva za podpiranje debelih fajmoštrov in dehantov so v državnem zboru na zviti način skrita. Mali, vlogi duhovníci seveda ničesar ne dobijo . . . Poslanci naj bi takemu zapravljanju državnih denarjev konec naredili! Tudi na drugi zahrtni način se še visoki duhovniščini darila dovoljuje. Pri pristojbenem ekvivalentu se merodajno vrednost kolikor mogoče nizko ceni. Tako postopanje velja poleg tega za 10 let . . .

Na ta in na ednake načine se klerikalni „mrtvi roki“ darila daje, medtem ko „špara“ vlada pri deželah in prebivalstvu. Tako se

maši klerikalne mišje luknje z davčnim denarjem!

Ljudstvo pravi: Pravica za vse! In zato naj vlada na ljudstvo misli . . .

Gotovo govejo juho
najfinješega okusa dajo
MAGGI JEVE kocke

à 5 h

Pazite natanko na ime MAGGI in varstveno znamko križeva zvezda. Druge kocke ne izvirajo od firme MAGGI.

nega društva“, zelo hudeje nad menoj, zaka da spravljam naše št. Roperške fante na Nemško v službo, ker da to ni prav zaradi pomanjkanju tukajšnjih delavskih moči in da se tam fanti izpričajo ter se vračajo kot posilinenci domov. Vprašal pa bi Tebe — posibilibl —, kdo pa je tega kriv? Res žalostno in težavno je za našega kmeta, da mora vsled te grde nevošljivosti in nedopustnosti nemškega poduka v naših krajev pošiljati svoje sinove daleč od doma, da se tam priuči tega toliko važnega jezika. Vsak zaveden mladenič, bodisi tudi dekle, ki pozna pome pregovora: „Več jezikov znaš, več ljudi veljaš“ je takorečo primoran, začasno zapustiti svoj domači grudo, da se priuči na tujem tega, česa mu toliko zavidaš. Ti zagrižena prismoda. Bod Ti torej povedano, ljubo dopisunče, da se pre malo zmenim za Tvoje čenčarje! Dovolim si pa tudi ponzo vprašati našega gospoda učitelja, kaj mu daje povod, da se zaradi tega mojeg početja togoti in razsaja nad mojim bratom Šolarjem? Ne pustum si tudi od tega g. dopast trditve, da bi jaz fante lokal na Nemško. Se sami radi grejo, ker tudi nemški škerjančki ležižago . . .

Fic-fic.

Strelci pri Ptaju. Ponoči dne 2. t. m. s neznani tatovi vlomlili pri Franc Golob v kuhanj. Ukradli so iz peči 3 modle pečenih pog in kuhanega mesa, strgali kufer ter pokradli surovo meso, 3 kile cukra, 2 flaši žganja in lonec ocvirkov. Pojedli so tudi domaći sir in desti suhih slijev. Potrli so več flaš in kuhinjske posode. Bog jim žegnaj! — Franc Golob.

Iz Ragoznic pri Ptaju. Znanega očeta Miha Brenciča sin Joško se je te dni (12. t. m.) poročil s hčerko poslanca Pišeka. Cestitamo poročenoma v tem novem stanu in želimo obilno sreče in blagoslova. Želimo, da bi njuno srečenje žarek svetlobe, da bi bila ves čas svojega življenja naprednega mišljena in vedenja.

Kozje. Veliki živinski in kramarski sejem se vrši dne 24. februarja t. l. v Kozjem. Sejmarje se opozarjajo na novo mostno tehnico, katero bo ta dan brezplačno na razpolago. Vstopni sejmišče za živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupujte uljudno vabijo.

Tržko županstvo.

Ješence. Dragi „Štajerc!“ Redkokedaj sliši od nas, pa vendar se moramo oglašiti našem ljubem „Štajercu.“ Radi bi imeli, da iz vejo bralci „Štajerc“ tudi od nas kaj novega. Pred nekaj leti vladalo je v naših gozdih veliki veselje, petje in žvrgolenje ljubih pticev; ka poslušal bi bil človek te lepe drobne pevke. Prisel je pa semkaj nek želesnični čuvaj, kater je rekel, da je vsako meso dobro, če je le dobravipravljeno; oropal je vse gnezde, vzel mladiče ter jih snedel. Izginilo je to ljubo petje. Dragi bralci „Štajerc!“ O tej naši žalosti izvedel nek mlad kaplan z imenom Ivan Baznik iz Hočah, ki je takoj iztuhtal in nam pomagal v tem žalostnem času; glejga šmenta, ta Blaznik je kako se že piše, to vam je kerlc. Ustanovil je neke „Orle“; dobro da ne „čuke.“ Izvedeli smo da je ustanovil te „Orle“ v Hočah; tam so se baje vgnezdili in prirfrali na Slivnico, in tukaj jim bo gosp. drž. poslanec Pišek baje nesposole špilal in jih bo učil pet; torej kako smo srečni imamo upanje, da se v naše gozde povrne spet ljubo petje in zopet bode živahnno življeno. Dragi „Štajerc!“ Kako bodejo ti „Orli“ frčati. Vam bodo poročali. Najbolj gotovo pa je, da se bodejo raztepli po svetu, kakor tudi njih „hauptmann“ Pišek, ki ne bode dobili pri nobenega glasu (v morebitni volitvi v deželi zbor). Kaj ne, dragi bralci „Štajerc“, tako ne hočemo osrečiti farški podrepniki in kaki še užesom mokri kaplani. Ko bi nam ta Blaznik kaplan v Hočah, ustanovil kako gospodarski društvo, bi bilo res velikega pomena, pa tako z „Orli“, „Oberčuki“ nas pa še tako mlad kaplan Blaznik ne boš osrečil. Za danes dovolj. Se žej bojim, dragi „Štajerc“, da prekoračim 10 tvojih zapovedi. Živel „Štajerc!“ Auf Wiedersheren Herr Blaznik, zwischen Marburg und Kötsch.

S. Trojica v Slov. gor. V sredo dne 7. februarja smo spremljali tukajšnega posestnika Jurija Kohs k zadnjemu počitku. Prerano je vzel brezmilostna smrt ženi pridnega moža, otrokom skrbnega očeta, požarnikom zvestega tovarisja nam pa dobrega prijatelja in soseda. Dokaj temu je lep spredel, katerega mu je dala po

Politična sala.

Naša slika kaže politično karikaturo o kitajskih razmerah; na sliki vidimo prestol kitajskega cesarja, ki sedi čisto zgoraj, prestol podpirajo „mandžuhi“, ki so pristaši sedanjega cesarja. Ali nezadovoljno ljudstvo se v prestol upira in že se maje, — kmalu se bode podrl. Tako so tudi v resnici razmere na Kitajskem. Ustaši so na celi črti zmagali in že se je proglašila republika. Časi mandžuovskega cesarja so minuli . . .

Zahtevajte
povsod
„Štajerca“
Der wackelnde Mandeschuhstrom